

BAÁL-PERÁZIM

– AZ ÁTTÖRÉSEK ISTENE

2017. február 26.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Emelkedjete fel, örökkévaló ajtók! Beengedték a mi drága Úr Jézus Krisztusunkat, a dicsőség Urát! Hadd menjen be a dicsőség királya! Ezeken a kapukon megyünk át mi is, Ő lett az *előfutárunk*, amikor felment a mennybe. Ezeken a kapukon megyünk majd mi is át, amikor megyünk fel a mennybe. Engedély nélkül oda nem lehet belépni, azok mehetnek be, akik újonnan vannak születve.

Jézus Krisztus üzenetei olyan egyszerűen szóltak akár az Ószövetségből, akár az Újszövetségből, hogy egyszerűen felfoghassa az is, aki még talán iskolába se járt, vagy nem volt lehetősége arra, hogy magas iskolázottságra tegyen szert, de szíve éhes arra, hogy hogyan mennek Isten királyságának a dolgai. Megértést kaphasson ebből.

Ma Istennek azt a csodálatos üzenetét fogjuk megérteni, hogy ha nehéz helyzetek előtt állunk, vagy nehéz helyzeteknek a közepében vagyunk, akkor mindig legyen a szemünk előtt, hogy Ő az *áttörések Istene*. Így mutatkozik be az Ószövetségben is egy helyen Dávid királynak.

Ehhez csatolunk majd az Újszövetségből egy-két helyet azért, hogy adjon egy lendületet, hogy ne torpanjunk meg helyzetek előtt, hanem tudjuk, a túloldalon el van készítve számunkra a győzelem és a *megoldás*. Át tudunk menni minden helyzeten Ővele, és *győzelem* vár minket a túlparton, a Jézus nevében!

Ahogy mondta Jézus, hogy *menjünk át a túlpartra* – ott nem volt mese –, akármi volt a tengeren, ők átjutottak a túlpartra. Mert az Úr velük volt, és az Úr nem hagyta el őket, és Ő az áttörések Isteneként mutatkozik be a Bibliában számos helyen. Ismerjük-e Őt, mint az áttörések Istenét, hogy Ő valóban szerepel ezen a néven az Ószövetségben?

Dávid király napjaiban volt ez a történet. Baál-Perázimnak nevezi el azt a helyet, ahol hatalmas, *átütő győzelmet* aratott Dávid király, mert ez olyan kiemelkedő mértékű volt, mint még eddig soha. Dávid maga is észrevette, hogy ez minden eddiginél nagyobb mértékű volt. Mert Dávid soha egy harcot, egy csatát sem veszített el, amikor Ő jelen volt.

Izrael soha nem szenvedett vereséget, mert Dávid királyon volt egy *kenet* Istentől. Ez a kenet arra *segítette* őt, hogy minden egyes megmérettetésben *győzelemre* jusson. De ezen a helyen feljegyezz valamit az Írás, ami a fölött van, mint a szokásos győzelem. Ezt fogjuk most megnézni, hogy mi volt az, amit Dávid maga is észlelt.

Rövid kis rész, fel fogom nektek olvasni. Az előzménye, hogy Dávid király *felkenetésre* került még Saul királyságának idején, de visszamegy a juhok közé. Nem úgy kezdi, hogy

felkenik, és rögtön beül a királyi palotába. Voltak nehéz évei, és voltak megmérettetések, és voltak nehéz és súlyos pillanatok, amikor az élete forgott kockán.

Miután Saul meghalt, Júda nemzetségének *királyi székébe* került, és ott töltött el hét évet. Ez Hebronban volt, mert megkérdezte Istent, hogy hol uralkodjon, és Ő azt mondta, hogy az Hebron legyen. Miután ez a hét év letelt, megkeresték őt Izrael vénei, és Izrael vénei is megszavazták Dávidot, és *felkenték* királynak.

Felkenetésre került egész Izrael felett is, Júda és Izrael felett is uralkodott még 33 esztendő. Összesen 40 évig volt király, de előtte voltak nagyon nehéz helyzetei Dávidnak, amiről olvashattok.

Soha *nem adta fel*, nem a nehézségekre tekintett, és tudta, hogy amit Isten szólt neki, amit Isten prófétált, azok beteljesednek az életén. Ez a fajta *hozzáállás* szükséges nekünk is, hogy bejussunk a győzelmeinkbe. Amíg a nehézségeinkben járunk, ne adjuk fel!

Izrael vénei elmentek hozzá és felkérték őt, szövetséget kötöttek, és teljesen királyságra, uralomra került egész Izrael felett. Itt kezdődik ez a kis rövid rész, amit olvasunk majd. Miután *felkenetésre* és királyságra került, az *ellenség* azonnal ott termett, és a filiszteusok ekképpen szóltak:

2SÁMUEL 5,17–21.

17. Mikor pedig a filiszteusok meghallották, hogy királlyá kenték Dávidot az Izraelen; felkelének mind a filiszteusok, hogy Dávidot megkeressék; melyet megértvén Dávid, aláméne az erősségbe.

Fülébe jutott az ellenségnek, hogy egész Izrael felett felkenetésre került. Ez a megkeresés nem arról szólt, hogy elmegyünk és gratulálunk neki, hogy viszünk neki jutalmakat, vagy hódolunk neki, mert király lett. Ez a megkeresés másról szólt. Arról szólt, hogy gyere, fogjuk meg, és dobjuk ki innen! A *kenet*, ami Dávidra került, *veszélyt* jelentett az ellenség számára.

Ugyanúgy a te életedben is, ha Istennek a *kenete növekszik* az életed felett, akkor egészen biztos, hogy az ellenség meg fog keresni. Így vagy úgy, próbál *akadályokat* az utadba tenni. Az ellenség két esetben jön az életünkben, ahogy ezt Dávidnál is látjuk.

1.) Ha mindent nagyon jól csinál az ember, és Isten *följebb emeli*, dicsőségbe emeli. Dávidot a trónra ültette, és Izrael egész királya lett. Jött az ellenség. Semmi rosszat nem tett, semmiféle törvényszegést nem cselekedett, egyszerűen elhatározta az ellenség, hogy látogassuk meg őt.

2.) A másik eset, amikor jön az ellenség, ha valami olyat teszünk, hogy *rés*, vagy ajtó nyílik neki, akkor is be fog jönni. Ebben a két esetben jön: ha mindent *jól csinálunk*, akkor is meglátogathat minket, és ha valamit elügyetlenkedünk, akkor meg *ajtot nyitottunk* az ellenség számára, mert nem járunk szeretetben.

Ezt csak azért jegyzem meg, hogy a legnagyobb rendben ment minden Dávid királtságában, és az ellenség meg akarta látogatni. Ne keressük, hogy miért jön az ellenség! Vegyük tudomásul, hogy ez a dolga, ő csak végzi a dolgát.

Dávid pedig folytonosan emelkedett és növekedett, mondja itt az Írás. Mert az Úr, a Seregeknek Istene volt ővele, és kenet volt rajta, és a Seregek Ura ment előtte. Az ellenség pedig elhatározta, hogy látogassuk meg ezt a Dávidot. Nézzük, mi történik?

18. A filiszteusok pedig elérkezének és elszéledének a Réfaim völgyében.

Egy kis látogatásra készültek, nem jó szándékú volt ez a látogatás.

2SÁMUEL 5,17–21.

19. Megkérdé azért Dávid az Urat Ilyen szóval: Elmenjek-é a filiszteusok ellen? Kezembe adod-é őket? Felele az Úr Dávidnak: Menj el, mert kétség nélkül kezembe adom a filiszteusokat.

Az első tanulsága a történetnek az lesz, hogyha nehéz helyzetek előtt állunk, és látszik a szorongatás, akkor *ne a saját fejünkből* kezdünk bármit is, hogy mit csináljak, ez tűnik jónak, vagy az a megoldás tűnik jónak? Dávid *megkérdzte az Urat*, hogy vajon mit csináljak, mitévő legyek most?

Azt kérdezte az Úrtól, hogy elmenjek-e a filiszteusok ellen, kezembe adod-e őket? Mert ha az Úr azt mondta volna, hogy ne menj most fel, akkor Dávid nem ment volna harcba. Ez volt a *kulcs*, hogy Dávid soha egyetlen harcot *nem veszített* el. Kicsivel lejjebb olvassátok a történetet.

Újra jöttek a filiszteusok ez után a győzelem után. Dávid újra megkérdzte az Urat, hogy most felmenjek-e? Azt mondta az Úr, hogy most ne menj fel! Most hátulról, az eperfáknak a tetejéről figyelj a zajt, és ha hallod a dobogást, akkor indulj el! Tehát *taktikákat ad* nekünk az Úr, mikor, hogyan és miként? Hogy az a győzelem biztosítva legyen.

Nem mehetünk mindig a saját fejünk után, mert ráfizetünk. Sokba kerülhet nekünk, ha mi próbáljuk kiokoskodni a megoldásokat. Az *Úrtól kell tudakozódn*i a mikéntek felől. A győzelmünk garantált. Hogyan lesz az most? Hogyan vesszük be az ellenségnek ezt a gonosz támadását, hogy nyíltan megszegyenüljön? Nézzük meg.

Az Úr azt mondta, hogy menj fel a filiszteus ellen, mert bizton néked adom azt! Ez a győzelem biztosan előjön, mondta neki az Úr. Menj el, mert kétség nélkül kezembe adom a filiszteusokat! Dávid, figyelj, mondom neked, kétség nem fér ahhoz, hogy *tiéd a győzelem!* Amikor az Úr ezt szólta, Dávid elindult a harcba.

20. Elérkezék azért Dávid Baál-Perázimba, és megveré ott őket Dávid, és mondta: Úgy tört rá az Úr ellenségeimre, miként a víz tör át a gáton; azért nevezé azt a helyet Baál-Perázimnak.

Baál-Perázimnak nevezte el a helyet Dávid, ahol ez a megmérettetés történt, és megverte az ellenséget. Amit itt hozzátesz, erről szól az üzenet ma. Dávid figyelmét felkeltette, hogy ez a győzelem nem olyan volt, mint az összes addigi győzelem. Mert úgy tört rá az *Úr* az ellenségeimre – mondja Dávid.

Az *Úr ment elől*, és úgy tört rá az *Úr* az ellenségeimre, miként a víz tör át a gáton. Észrevette Dávid, megtapasztalt valamit ebből, hogy az *Úr* ment elől ebben a győzelemben, és neki csak *engedelmességre* volt szüksége.

Az *Úr* ment elől, mint ahogy a hatalmas, felduzzadt vizek, a gátat átrepesztik, és elsöprik mindazt, ami az útjukba áll. Így söpörte el az *Úr* az ellenséget Dávid elől. Nem kell nagyon hadakozni, hogyha az *Úr* ennyire söpri az ellenséget. Ezt a könnyű *győzelmet* tapasztalta meg az *engedelmessége* által.

Ezért nevezte ezt a helyet Baál-Perázimnak arról, hogy az *áttörés Istene*, aki úgy tört rá az ellenségre, ahogyan a hatalmas erejű vízfolyamok áttörnek a gáton, és elsöprik mindazt, ami az útjukban áll, úgy söpörte el Isten az ellenséget. Az itt aratott elsőprő győzelem miatt nevezték az *Ő* Istenüket az áttörés Istenének.

Az áttörés Istene jelent meg Dávid előtt, és így könnyű volt a győzelem. Otthagyták a filiszteusok a bálványait, Dávid pedig megparancsolta, hogy ezeket szedjék össze és égessék

el. Elégették még az ellenség bálványait is. Nem maradt semmi az ellenségből. Teljesen felszámolta az Úr az ellenséget ezen a megmérettetésen.

2SÁMUEL 5,17–21.

21. És ott hagyták az ő bálványait, melyeket felszedének Dávid és az ő szolgálói.

Ugyanezt a történetet elolvashatjuk, az 1Krónikák 14-ben is. Szinte ugyanazt a pár mondatot fogod olvasni, egy kis különbséggel. Két helyen van ez a hatalmas győzelem feljegyezve. Megvizsgálhatod, hogy tényleg így van.

1KRÓNIKÁK 14,8–11.

8. Megértvén pedig a filiszteusok, hogy Dávid királlyá kenetett fel az egész Izrael felett, feljöttek mind a filiszteusok, hogy megkeressék Dávidot. Mely dolgot mikor Dávid meghallott, azonnal ellenük ment.

9. A filiszteusok pedig eljövén, elszéledének a Réfaim völgyében.

10. Akkor Dávid megkérde az Istent, mondván: Felmenjek-é a filiszteusok ellen, és kezembe adod-é őket? És monda néki az Úr: Menj fel, és kezembe adom őket.

11. Felmenének azért Baál-Perásimba, és ott Dávid őket megveré, és monda Dávid: Isten úgy tört rá az én ellenségeimre az én kezem által, mint ahogy a vizek áttörik a gátat; azért nevezték azt a helyet Baál-Perásimnak.

Két apró különbség van. Azt írja a 11. versben, hogy Isten úgy tört rá az én ellenségeimre – és Dávid hozzáteszi – *az én kezeim által*. Ahhoz, hogy a győzelem végbemenjen, ahhoz szükség van arra, hogy te is odatedd a részedet. Ha Dávid nem ment volna harcba, akkor Isten nem tudta volna ezt az elsöprő győzelmet aratni.

Dávid kezeire szükség volt a harcban. Az ő kezei által végezte az Úr. A Dávidnak a maga részét oda kellett tenni. Ugyanígy a mi dolgainkban, hogy ez a győzelem előálljon, a *mi részünket* oda kell tenni, egy közösségben van ez az Úrral. Minden utunk, és minden győzelmünk.

A mi részünkre szükség van, a mi kezeinket oda kell tennünk a betegeknek. A betegek tegyék a kezeiket, és azok meggyógyulnak. A hitünket és a megvallásainkat odahelyezzük és akkor az Úr úgy fogja elsöpörni az ellenséget, olyan áttörő erővel, ahogy a vizek áttörnek a gáton. Ugyanezt a *győzelmet* fogod megtapasztalni.

Mert az Úr, ha megcselekszi egyszer, akkor újra és *újra kérhető*, hogy Uram, hozd elő ezt a győzelmet, mert Ő tegnap, ma, és mindörökké ugyanaz, és nem személyválogató. A mi megmérettetéseinkben is képes az Úr ugyanígy nyomulni hatalmas erővel.

Előttünk megy, és elsöpri azokat, amik előttünk vannak, és átütő, áttörő győzelmeket hoz az életünkben, ha ismerjük ezt a tulajdonságát. Az Úrnak öröme van ebben. Ahogy Dávidnál is megcselekedte, és elsöprő győzelem lett.

Baal-Perázim. Híres hely, a Bibliában nagyon sok helyen kerül még említésre ez a csúcs *szuper győzelem*. Nem egy átlagos győzelem volt, nem izzadsággal történt. Az Úr ment elöl, egy nagy erővel söpörte az ellenséget. Még Ésaiás is megemlíti ezt a győzelmét Dávidnak. Megemlékezik erről. Visszaemlékezik rá még Ésaiás próféta is, hogy volt ott egy olyan győzelem, amit meg kell említeni, ott a Perázim hegyén.

ÉSAIÁS 28,21.

21. Mert mint a Perázim hegyén, felkel az Úr, és mind Gibeon völgyében, megharagszik, hogy megtegye munkáját, amely szokatlan lesz, és hogy cselekedje dolgát, amely hallatlan lesz.

Felkel az Úr, hogy megtegye munkáját, mely szokatlan lesz, és hogy cselekedje dolgát, amely hallatlan lesz. Az Isten képes úgy megjelenni a mi élethelyzeteinkben, hogy olyan mértékben kel fel az erejével és mutatja meg az Ő jelenlétét a harcainkban, hogy szokatlan, és csodálatos dolgokat fog művelni. Úgy kel fel, hogy az hallatlan lesz.

Hallatlan dolgokat cselekszik az Úr, amik addig nem voltak, amiről nem is hallottunk. Olyanokat fog cselekedni. Most is lesznek ilyenek, ahogy Izrael megmértetésében az ellenség fondorkodik, és készíti a terveit, rakétákkal, fenyegetésekkel, mindenféle vészhelyzetekkel. Amerre csak nézünk, Izrael minden szomszédja ellene van.

Isten ezt ma is meg fogja cselekedni. Hallatlan, szokatlan módon fog *Izrael védelmére* kelni, hogy megvédelmezze az Ő Izraelét, és átütő győzelmeket, sikereket hozzon az Ő szerelmes földjének a védelmére és oltalmára.

Ezt akkor is megtette, és most is megteszi, sőt a mi életeinkben is megteszi, ha tudunk erről, és ha elvárással vagyunk. Jelenj meg, Uram, az én életemben, úgy, ahogy megjelentél Baál-Perázimnál!

Jelenj meg az életemben, szükségem van rád, hogy Te menj elöl, szükségem van, hogy elsöpörd azokat az ellenséges erőket! Átütő győzelmeket akarok az életemben látni, hogy mindenki láthassa, hogy ez csak Te tudtad megcselekedni! Így képes az Úr megjelenni az életünkben, Jézus nevében! Ámen!

Ez így igaz, ami meg van írva, a Jézus Krisztus szent nevében! Úgy tört rá az Úr az én ellenségeimre, mondja Dávid, az én kezeim által. Emeld fel a kezed! Ez a te kezed, amit használni akar. Amikor azt mondd, hogy állj, eddig és ne tovább! – akkor az ellenség megáll, a Jézus nevében.

Állj, eddig és ne tovább! Távozz! Elengeded az életemet, és elengeded az anyagiakat az életemben, és elengeded a szeretteimet a Jézus nevében! Minden gonoszágodat összecsomagolod, és eltávozol az életemből!

Amikor ezt kijelented, akkor az Úr hatalmas áradatként megy elöl, és üzi az ellenséget a Jézus nevében! Nem egyszer, és nem kétszer van megírva a Bibliában. A magunk erejéből nem lennénk képesek visszaszorítani még egy legyet sem. Ugye?

Néha egy léggel is elég sokáig küszködünk, mire megfogjuk a konyhában. Röpül erre, röpül arra, de ha az Úr megy elöl, akkor a legnagyobb ellenségeinket is elsöpri, ahogy megígérte. Erre számíthatunk, és ezt a munkáját bevégzi nagy gyorsasággal, az Ő nagy öröme. Kétség nélküli győzelmek vannak, ha az Urat keressük.

Tanulság tehát, hogy mindenképpen az *Urat kell keresni!* Mert Ő a stratégiák mestere. Mikor, hogyan? Egyszer bevált, legközelebb lehet, hogy nem úgy kell cselekedned. Ő a *stratégiák mestere*. Mit és hogyan? Elmenjek, ne menjek, várjak, *időzítések* vannak benne. Mikor menjek? Kit keressek? Kivel vegyem fel a kapcsolatot, és így tovább.

Apró részletekig az Úr elvezet minden igazságra. Erre adta nekünk a drága Szent Szellemet. Ő bennünk van, és elvezet minket erre, megígérte. Nyugodtan fordulj hozzá! Ezért fontos ezt a közösséget megismerni és táplálni, gondozni, mert ebben a közösségben fogsz hallani Tőle. Szól neked majd arról, hogyan tedd a dolgodat, és hogyan legyenek ezek az életedben. Jézus nevében.

Mert, ahogy a Perázim hegyén felkelt az Úr, és hatalmasakat, szokatlanokat és hallatlan dolgokat cselekedett, ugyanúgy meg fogja cselekedni a te életedben is! Ebben az Újszövetségben nem *szeret* minket kevésbé, mint ahogy az Ő népét szerette az Ószövetségben.

Ahogy Dávid élete drága volt neki, ugyanúgy a te életed is drága neki. Meg fogja cselekedni, és el fog téged *vezetni* a megfelelő megoldásra, a Jézus nevében! Hiszed-e ezt? Ámen. Hatalmas erejű dicsőséget adunk Istennek!

Isten az Ő hatalmas erejének szüntelen megnyilvánulását számtalan esetben mutatta meg az Ószövetségben, és ezt a fajta vízárdatot, amely a hatalmas folyamoknak a sodrásával, söpri el az ellenséget, megírja máshol is a Biblia.

Az Ésaías 59-ben is olvasunk erről. Szeretném, ha oda el tudnánk lapozni. Hiszem, hogy a kivetítőt látjátok. Míg én keresem, addig köszönjétek meg Istennek a jóságát a kivetítőért, hogy ezt is megadta nekünk, a sok jó dolog között rég terveztük ezt. Megvan a kivetítőnk dalokra, szövegekre, Igékre. Nagy hálánk van az Úrban.

Azokról sem feledkezünk meg, akik segítenek nekünk, hiszen ezekben és a működtetésükben is bizony sok munka van! Minden levitát megáldunk, a Jézus nevében, hogy áldás legyen rajtuk! Bizony, nélkülük nem menne előbbre a háznak a dolga. Dicsőséges Jézus Krisztusé minden dicsőség mennyen és földön!

ÉSAIÁS 59,19.

19. És félik napnyugattól fogva az Úrnak nevét, és naptámadattól az Ő dicsőségét. Mikor kijön ellenségeire, mint egy sebes folyóvíz, melyet az Úr szele hajt.

Egy „félelmet” fog hozni, mikor ezeket cselekszi, és a dicsőségének hírnevét fogja vele terjeszteni, mert kijön az Ő ellenségeire. Ésaías írja. Megismétli újra meg újra az Ige, hogy Istennél ez a fajta előrenyomulás, amikor visszaszorítja és *elsöpri az ellenséget*, hasonlítható a *sebes vízfolyamokhoz*, amikor a vízfolyamok olyan mértékben felgyülemlenek, és az erejüket, a sodrásukat úgy felfokozza az Úr szele.

Hol találkozunk az *Úrnak a szelével*? Pünkösöd napján úgy jött be az Úr a felsőházba, hogy a sebesen zúgó szélnek zendülése eltöltötte az egész házat. Ez a szél a Szent Szellem mozdulása. Isten rálehel egy helyzetre, a Szent Szellem feléd hozza, és ez a vízfolyamokat hajtja.

Nagyon képszerűen mutatja be magát az Úr. *Rálehel* az orrából, mikor haragra gerjed, mert az ellenségnek a gonoszságait már nem nézi tovább, és azt mondja, hogy állj! Az én szolgálomat nem illetheted! Meg ne illessétek az én felkentemet! – mondja több helyen. Dávidot védi az Úr. Az én prófétáimnak ne ártsatok! – és rálehel a haragjában.

Ezek a folyamok, amit az *Úr szele* hajt, és sebesen nyomulnak, nyomulnak, és elsöprik. Azt mondja, hogy az Úr úgy kijön az ellenségeire, mint egy *sebes folyóvíz*. Ez egy nagyon szemléletes kép.

Lásd, hogy olyan nagy sodrása van ennek a vízfolyamnak, ami *Isten trónjától indul*, és söpri el az ellenségnek a gonoszságait, hogy nem tudnak a közeledbe jönni a kísértéseikkel és a szándékaikkal, mert az Úrnak ez a folyama, ez a *hatalmas vízű folyama elsöpri* őket. Ezt a folyamatot az Úrnak a szent szele hajtja. A drága Szent Szellem.

Egy hatalmas erejű vízfolyam, és ez a sodrás a *rendelkezésedre áll*. Ha ezt látod és hiszel benne, *beszólíthatod elvárással* az életedbe: Uram, próbálkozik és sündörög az ellenség, és szólítom ezt a Baál-Perázim hatalmas áttörő győzelmet! Átütő győzelmet.

A vízfolyamokhoz hasonlóan jön az Úr, és elsöpri az ellenséget az életemben! Nem az ellenséget kell magasztalni, és panaszkodni, hogy megint mit művelt, meg mit cselekedett! *Szólítsd* az Úrnak a munkáját, és Ő örömmel elvégzi ezt! Az Úr örömmel jön. Az Ő sodrásában, az Ő vízfolyamának a sodrásában elsodorja az ellenséget.

Dávid megtapasztalta ezt, ezért írt a győzelméről, mert abban a győzelemben a Szent Szellem megengedte, hogy ezt megtapasztalja. Minden harcot *megnyert*. De itt megjegyzi, hogy ez esetben úgy jött az Úr, mint a sebesen folyó vizeknek a sodrása, és úgy sodorta el az ellenséget.

Nem véletlenül jegyezte ezt meg Dávid, mert az Úr megengedte, hogy megtapasztalja ezt a csodálatos Szent Szellem „nyomulást”, amikor Ő megy elől, és visszaszorítja az ellenséget. Téged nem érinthetnek ezek a gonosz tervek és gonosz szándékok, és hogy az ellenség ezeket tervezi, ezt nem is titkolja az Ige.

Az Úrnak ezt a hatalmas erejű megjelenését nézzük meg a Zsoltárokból. Közben megnyilvánulásokat hoz a Szelleme által. Kedvére van az, hogy ma itt ezt hallgatjuk, és képet kapunk arról, hogy Ő hogy dolgozik az életünkben, miként működik, hogy lép közbe helyzetekben.

ZSOLTÁROK 89,8.

8. Uram, Seregeknek Istene! Kicsoda olyan erős, mint Te vagy Uram? És a Te hűséges voltod körülvesz téged.

Az ellenséges seregeket a Seregek Istene söpri el az Ő hatalmas angyali seregeivel, és Izrael seregeivel, és a szentek seregével, de Ő a Seregek Istene, aki ezt végzi. Dávid megtapasztalta, hogy ha az Úr megy elől, nincs az az ellenség, ami megállhat, és elsöprő győzelmek jönnek.

Az Úrnak nemcsak az *ereje* hatalmas, hanem ami biztosítja a te győzelmedet, az az Ő *hűséges* volta. Azt írja, hogy a hűséges voltod körülvesz engem. Ez a hűsége garantálja azt, hogy téged nem ad prédára az ellenségnek, hanem elől megy, felgerjesztve a vízfolyamokat.

Fölerősíti, felduzzasztja, és a gátak nem tudják visszatartani, akármilyen ellenséges tervek vannak, azok egyszerűen nem tudják visszatartani az Úr erejét, és elsöpri őket. *Elsöpri* az Úrnak ez a hatalmas vízfolyama az ellenséget. Terveikkel együtt távozniuk kell az életedből! Ezt az Úr hatalmas ereje és az Ő hűséges volta cselekszi meg.

Tudnod kell, hogy az Úr hűséges az Ő Igéjéhez. Ha te kitarasz az Igében, és ráállsz az Igére, az Úr a hűségével ott lesz melletted, és nem engedi, hogy megszégyenüljön az Ő Igéje, és nem engedi, hogy megszégyenüljön az igaz, aki hisz az Ő Igéjében. Minden esetben be fogja teljesíteni az Igéjét.

Kicsoda olyan erős? Kicsoda olyan hűséges? – mondja Dávid. Uram, nincs hozzád hasonló! Sem az erődben, sem a hűségemben nincs hozzád hasonló! Ezért *bízvást bízhatunk* benne minden helyzetben. Van egy pár sor, amikor Isten szól az Ő szolgájáról, Dávidról, akit választott magának, mert Ő látja a szíveket.

ZSOLTÁROK 89,20–24.

20. Megtaláltam Dávidot, az én szolgámat; szent olajommal kentem fel őt,

Nem csoda, hogy Dávid soha nem vesztett egyetlen harcot sem. Egyetlen megmérettetést sem vesztett el, mert szent olaj volt rajta.

21. Akivel állandóan vele lesz az én kezem, sőt az én karom erősíti meg őt.

Ez a szüntelen hűség, az Úr állandóan ott van. Az Ő keze, az Ő karja szüntelen ott van az életed felett, és megjelenik.

22. Nem nyomhatja el őt az ellenség, és a gonosz ember sem nyomorgatja meg őt;

Ez Isten szava az Ő szolgája felett. Nincs olyan, hogy az ellenség nyomorgasson minket, nincs olyan, hogy az ellenség elnyomjon minket!

23. Mert őelőtte rontom meg az ő szorongatóit, és verem meg az ő gyűlölőit.

Az Úr megy elöl. Előtte megrontom, mielőtt odaérnének hozzá, én már cselekszem. Előtte megrontom az ő szorongatóit, és verem meg az ő gyűlölőit. Dávidnak rengeteg ellensége volt. Életére törtek lépten-nyomon. Az Úr mindig elöl ment, és azt mondta, én rontom meg őket. Ebben a sebes folyamban *elsöpröm* őket. Mert az én hűségem az egekig ér, és az én hűséges voltomban nem tagadom meg önmagamot és az én Igémet – mondja Isten.

ZSOLTÁROK 89,20–24.

24. És vele lesz az én hűségem és kegyelmem, és az én nevemmel magasztaltatik fel az ő szarva.

A *szarv* mindig a hatalom helyét jelképezi, amikor az Ige írja. Dávidnak nem volt szarva, nem egyszarvú volt, hanem az ő *hatalmi koronáját* az Úr maga magasztalta fel az Ő nevével. Azt mondta, hogy az én hűségem végzi ezt el.

Vele lesz az én hűségem. Az én erőm által ez elvégeztetik. Ez a Dávid a *győzelmek* sorozatát aratja azáltal, hogy *Isten kenete* volt rajta, Isten hűsége, és Isten ereje volt vele. Jézus nevében! Ez nekünk is kell, hogy mondjon valamit!

Ha az Ószövetségben Isten olyan hűséges volt, hogy Dávid soha nem vesztett egyetlen harcot, egyetlen csatát sem, akkor a mi megmérettéseinkben is garantálnak kell lennie a győzelemnek minden esetben! Nem töröm meg az én szövetségemet, monda a 34. versben.

ZSOLTÁROK 89,34.

34. Nem töröm meg az én szövetségemet, és ami kijött az én számból, el nem változtatom.

Egy szövetségről van szó, Isten szövetséget kötött Dáviddal, Dávid házával. Isten a *szövetség Istene*, mindig egy szövetségben tud megjelenni, amikor *esküt tesz*. Azt mondja, hogy nem töröm meg az én szövetségemet.

Dáviddal szövetséget kötött, hogy az Ő magvát ülteti az Ő trónjába, és az örökkévaló uralkodás lesz. Dávidot lépten-nyomon győzelemre vezette. Mert a szavához hűségesnek kellett lennie. Betartotta és *megtartotta a szavát*, és kimentette Dávidot minden bajából Jézus nevében!

Nagyon jó lesz a folytatás, mert Ésaías felveszi a fonalat, és azt mondja az Ésaías könyve, ha tovább nézzük ezt a győzelmet, hogy illet-e minket ugyanez a *győzelemkoszorú* sorozat, amiben Dávid élhetett?

Hogyan vagyunk képesek ebben mi élni, hogyan vagyunk képesek ezt megélni? Istennek az *eskütételei által*, ha felfogjuk, hogy mit jelent az, hogy Isten esküszik. Amikor szövetséget köt, ott *kötelezi az Ő szava*. Amikor Isten esküt tesz, azt mondja, mert nagyobbra nem esküdhettem, ezért én magamra esküszöm. Ezt fogjuk olvasni.

Mert Ő nem valaki nagyobbra esküdött, mert nála hatalmasabb nincs a világegyetemben, *önmagára esküszik*. Ha az a szó nem állna meg, akkor a világegyetem összeomlana. A hatalma szavával tartja fenn a mindenséget. Az Ő szava megáll, Ő nem képes hazudni. Amit mond, az úgy van, minden szava megáll. Ezzel az esküvéssel írja Ésaíasban:

ÉSAIÁS 54,9–10. 15. 17.

9. Mert úgy lesz ez nékem, mint a Noé özönvize; miként megesküdtem, hogy nem megy át többé Noé özönvize e földön, úgy esküszöm meg, hogy rád többé nem haragszom, és téged meg nem feddelek.

Noé özönvizére hivatkozik. Már elpusztította így a földet, de esküt tett, hogy többé nem lesz ilyen. Ez az újszövetségi prófécia egyik. *Felmentette* a hívőt Isten haragjától. Azt mondja,

többé rád nem haragszom, és téged nem feddelek. Nem fogok feddőzni veled többet. Erre esküt tesz az Úr. Többé nem fogok haragudni rád, és nem feddelek.

ÉSAIÁS 54,9–10. 15. 17.

10. Mert a hegyek eltávoznak, és a halmok megrendülnek; de az én irgalmaságom tőled el nem távozik, és békességem szövetsége meg nem rendül, így szól könyörülő Urad.

Ez az irgalmából van, mert Ő megkegyelmezett, és *irgalmat* gyakorolt a választottjai felett. Ebben a gyönyörű szövetségben azt mondja az Úr, hogy megesküszöm, esküt teszek arra, hogy ez így lesz!

15. És ha összegyűlvén összegyűlnék, ez nem éntőlem lesz! Aki ellened összegyűl, elesik általad.

Mert vannak helyzetek, amikor felsorakozik az ellenség. Azt mondja az Úr, ha ilyen helyzetbe kerülsz, hogy összegyűlnék ellened, tudd meg, hogy ez nem éntőlem lesz! Ez az Úr eskütételében van benne. Hogyan merjük azt állítani, hogy az Úrtól van a betegség, vagy Tőle van a nyomorgatás, vagy a szegénység?

Azt mondja az Úr, hogyha összegyűlik is az ellenség, az nem éntőlem lesz. Mert én többet nem haragszom rád, többet nem feddőzöm veled. Aki ellened összegyűl, ha valaki van olyan ostoba, hogy ellened fordul, nézd meg, mi lesz a sorsa! Elesik általad.

Garantált a győzelmed Isten eskütételével! Ha valaki ellened fordulna, én esküdtem fel – mondja az Úr –, hogy ez nem éntőlem van. Azt is megadom neked, hogy ha te kitartasz, akkor elesik általad.

17. Egy ellened készült fegyver sem lesz jószerencsés, és minden nyelvet, mely ellened perbe száll, kárhoztatsz: ez az Úr szolgálainak öröksége, és az ő igazságuk, mely tőlem van, így szól az Úr.

Lesznek fegyverek ellened? Igen, nem titkolja! Lesznek tüzes nyilak? Igen, de az Úr esküt tett rá, hogy ezek *nem lesznek jószerencsések*, nem tudnak célba érni, nem tudják elérni a céljukat az életedben, mert én *garantálom a győzelmedet* és felesküdtem erre! Az én erőmből, és az én hűségemből meg fogsz tudni állni, és az ellenség megszégyenül!

Minden esetben, ahogy Dávidnak nem volt egyetlen veresége sem, úgy neked sem! Egy jobb szövetségben élünk, egy jobb kezesünk van. Az örök szent vér pecsétjével van a szövetségünk, és ezt adja még az Úr az eskütételéhez: egy ellenünk készült fegyver sem lesz jószerencsés!

Nehogy azt hidd, hogy valamelyik is célba talál, bár próbálkoznak, de egyik sem talál célba. Nem lesznek sikeresek az ellenség fegyverei. Akármit készít ellened, te az Úr védelmében és *oltalmában* megtartatást nyertél!

Feloldozott téged az Úr, *megőriz téged* az Úr, betakar téged az Úr, az oltalma alá helyezett téged az Úr! Ezt látnod kell, mert ha egy megpróbáltatásban ezt nem látod, úgy fogsz kijönni belőle, ahogy azt te elképzeled, amikor benne vagy: vereséggel!

Ha látod ezt a *győzelmet*, hogy ez garantált neked, akkor az már megvan neked. Idő kérdése, hogy megtapasztald, de úgy kell lennie, mert úgy hiszed, és az Úr láttatja veled ezt a győzelmet. Aki ellened perbe száll, minden nyelv, mely ellened perbe száll, kárhoztatik. Még hozzá úgy, hogy te magad kárhoztatod, mondja az Úr.

Kárhoztatod, és tudd meg – mondja az Úr –, hogy ez az Úr szolgálainak az öröksége! Ez a győzelem – mondja az Úr – benne van az örökségedben! Nem kell rettegnünk, és nem kell

félnünk, vagy aggódnunk, ha jönnek az ellenséges támadások, mert az Úr azt mondja, hogy az *örökségedben* benne van, hogyha *engem szolgálsz*, akkor mindezeket *kárhoztatni tudod!*

Még egy csodája van ennek az Igének itt. Ez az Úr szolgálóinak öröksége és az ő igazságuk – azért tudod kárhoztatni az ellenséget, mert te *megállsz az igaz voltodban*, és ez az igaz voltod *éntőlem* van, mondja az Úr. Én tettelek igazgá. Nem azért, mert magadtól olyan szent lennél, hanem az én megigazultságomban dicsekedhetsz.

Azért tudod kárhoztatni az ellenséget, mert ez az Úr igazsága, mely tőle van. Ezáltal tudsz *uralkodni*, neked adta az Úr, igazgá tett, nem kárhoztat többé, nem feddőzik többé. Azt mondja: megoltalmazlak, megváltottalak, magamhoz fogadtalak, örökséget adtam neked, és ezek a fegyverek nem lesznek jószerencsések az életedben!

El tudod-e fogadni az Úrnak ezt az esküvését? Látod-e az Urat, amikor esküt tesz? Felelmi az Úr a kezét, és *esküt tesz* Jézus Krisztusnak a szent vér felett arról, hogy ez az Ő szava, és az Ő szava nem tér hozzá vissza üresen.

Az Ő esküvése megáll örökre. Úgyhogy az ellenség támadásaitól nem kell félned, és nem kell rettegned. Nincs annál szármalmasabb, mint amikor egy keresztény elkezd rettegni, aggodalmaskodni, és elfeledkezik az esküt tevő Istenéről, aki az esküt tette.

Megesküdött az Úr a jobbára, és ez az eskütétel örökre szól neked, ebben a szövetségben, ahova befogadott. Ez az Ő igazsága, ami garantálja, hogy ez így van, és ezt a megigazultságot odaadta neked. Az Ő *igaz voltát odaadta* neked, és ebben az igaz voltodban *uralkodhatsz* az ellenség felett.

Úgyhogy jobb a helyzetünk, mint Dávidé volt, akinek szintén megjelent az Úr elsöprő erejével, ezekkel a sebesen folyó folyamokkal, és elsöpörte az ellenséget. Nekünk több adatott, mint Dávidnak abban a szövetségben. Dicsőséget adunk Istennek.

Tőlem van. – mondja az Úr. Tudd meg, hogy ez a *győzelem tőlem van*. Ne sokat dicsekedj vele! Velem dicsekedjél! – mondja az Úr. Tőlem van ez a győzelem. Velem dicsekedjél! Soha ne feledkezzünk el arról!

Mert ha a magunk erejéből akarnánk a megmérettésekben megállni, akkor észre fogjuk venni, hogy a mi erőnk véges. A mi bölcsességünk határok közé van szorítva, de az Ő bölcsessége határtalan. Az Ő ereje végtelen. Az Ő hűsége örökkévaló. Önélküle nem jutunk egyről a kettőre. Hamar észrevesszük az életben, hogy nem jutunk egyről a kettőre. Csak akkor van előre menetelünk, hogyha Őt látjuk elől, ha Ő megy elől, és ezeket a gyönyörű munkáit el is végzi. És elvégzi az Úr szolgálóinak örökségeként.

A drága Jézus szent Igéje, maga Jézus tanítja az ellenségről. Ugyanis az ellenség azt fogja mondani neked, amikor benne vagy egy ilyen megmérettetés közepében, hogy innen már soha többet nem fogsz kijönni. Az igaz, hogy győztél néhányszor, de ez alkalommal be fogod dobni a törülközőt végleg, mert innen már nincs kiút. Itt már nincs megoldás. Ezekből a tünetekből már nem fogsz felállni többé! – és mondja és mondja ezt a nagy, „biztató” propagandáját. Te pedig a láthatók szerint lehet, hogy még mondod is, hogy igen, ez így lesz most!

Jöhetnek ilyen reménytelen helyzetek, de Jézus mit mond erre? Azt mondja, hogy egy szavát sem szabad elhinned! Azt mondja a János 8,44-ben, hogy ő az, aki hazugságot szól, és a sajátjából szól, mert hazug, és a hazugság atyja. Mindezt egy igeversben. Négyszer mondja az Úr, hogy hazug, *egy szavát se hidd el!* Ő a hazugság atyja, a sajátjából szól, hazugságot szól. Ne higgy neki, amikor ilyen módon rémisztget és ijesztget!

Maradj meg abban, hogy az *Úr legyen a középpontban!* Ő megy elől, és Ő söpri le az utadról az ellenséget, és áttörő győzelmeket hoz neked, ha kitartasz a hitedben, és az Urat látod a szemed előtt. Ahogy mondja Dávid: *magam előtt láttam az Urat* minden időben. Lásd az Urat így magad előtt!

Ő garantálja ezeket a csodálatos győzelmeket, mint Baál-Perazimnál, ahogy Dávid írta, hogy az én kezeim által az Úr sodró vízfolyamai *söpörték el az ellenséget*. Ha Dávidnál így megmutatkozott az Úr, akkor a mi életünkben is meg szeretné tenni. Csak látnod kell, hogy ez rendelkezésedre áll ebben az új szövetségben még inkább, mint az ószövetségben. És készítsd fel magadat, tudd, hogy ez a *győzelem a tied!*

Hogyha jönnek a megmérettetések, akkor el ne csüggedj, és fel ne add idő előtt! Mert ha nem adod fel, akkor ezt mindenkor meg fogod látni. Ugyanis esküvéssel esküdt meg erről az Úr. Mi, emberek is szoktunk esküdni – mondja a Zsidó levél –, de amikor az Isten maga esküszik...

Miért van szüksége Istennek arra, hogy esküt tegyen nekünk, embereknek, akik halandók vagyunk, meg gyarlók vagyunk? Isten esküt tesz nekünk? Mit mond erről a Biblia, hogy ezt jobban lássuk.

Azt akarja Isten, hogy teljesen *Őbenne legyen a bizodalunk* teljes mértékben. Minden körülmény között soha fel ne adjuk, utolsó lehetünk ragaszkodjunk a hitünkhöz, mert ez dicsőíti meg az Urat, hogyha a szolgája szilárdan áll! Abban a hitben, amit Ő adott a szívünkbe.

ZSIDÓ 6,13. 17.

13. Mert amikor ígéretet tett Ábrahámnak az Isten, mivelhogy nagyobbra nem esküdhett, Önmagára esküdt.

Az Ábrahámnak tett ígéretéről szól. Mert Isten akart egy esküt tenni, de kire esküdjön Isten? Kire tegyen esküt? Önmagára esküdt. Ez azt jelenti, hogy mindarra, ami Ő, és mindenre, ami a birtokában van, Ő pedig a világegyetem Ura. És minden szavára esküt tett.

Ha Ő nem áll az Igéje mellé és nem teljesíti azt be, ha te hitben vagy, akkor összeomlik a világegyetem abban a pillanatban, mert az Ő szava megsérült, és az lehetetlen! Ő így tett esküt. Isten esküdt. Azt mondta: *megesküszöm az én Igémre*.

A 17-es versben még kibontja ezt nekünk, hogy értsük meg, hogy Isten esküvéséről van szó. Fogjuk fel, hogy ez milyen hatalmas dolog, ami ide le van írva, ez *Isten eskütétele!* Nem csak azért van oda leírva, hogy minket vigasztaljon valamivel Isten a nehézségekben. Az megáll, azt Ő betölti.

17. Ezért az Isten, mivel még teljesebben meg akarta mutatni az ígéret örököseinek az Ő végzése változhatatlan voltát, esküvel erősítette azt meg.

Az Isten – mivel még teljesebben meg akarta mutatni –, vagyis Isten azt akarta, hogy mi ebben ne kételkedjünk. Meg akarta mutatni, hogy amit Ő mond, az úgy van. Ő elrendelte ezt, és azt mondta, hogy senki nem változtathat rajta. Ez így *megáll, ahogy rendeltem*, és ahogy szóltam, és ahogy megcselekedtem.

Azt mondta, hogy mivel ez változhatatlan, és ez az én végzésem, és én ezt megcselekedtem. Azt mondta: esküvel erősítem meg azt. Vagyis az eskü arra, amit elvégzett, egy megerősítés a számodra, hogy semmiképpen ne kételkedj benne. Hogy amit Ő mond, és amit Ő megcselekedett, az megáll, az úgy van. Annak meg kell lennie az életedben, mert Ő áll mögötte, Ő áll az Igéje mögött eskütétellel. Hatalmas dolog ez!

Amikor arról van szó, hogy az ellenség kikér minket, és megpróbálgat minket, és próbál elbizonytalanítani, hogy akkor most valóban igaz ez, amit a prédikátortól hallottam, vagy ott olvastam a Bibliában. Isten szaváról van szó, és Isten eskütételéről van szó. Ha az ember ezt végiggondolja, akkor a szívében megrendül egy kicsit.

Isten *felesküdt az Ő Igéjére*. Ez valami fenséges dolog! Naponta képzelj el, hogy az az Ige, amin állsz, képzelj el magad előtt Istent, a jobbán a Jézust, és lásd azt az eskütételt, ahogy Isten esküt tesz Jézusnak a szent vér felett. És te ott állsz, hallhatod és láthatod, hiszen közölte veled.

Az minden esetben egy megerősítése lesz a szívednek, hogy az úgy van, nincs okod kételkedni, ha Isten erre esküt tett. Ez egy *bátorítást*, egy megújuló erőt fog adni az életünkben arra, hogy amit hiszünk, de még nem láttunk, az úgy van. Az úgy van, mert Isten megesküdt! Nem ember tette az esküt, hanem Isten, akinek a *szava megmásíthatatlan*, mert amint kimondja, úgy van. *Teremtő erővel* mondja. Ez egy óriási dolog! Nagyon hatalmas igazság ez.

Ezek az áttörések a Seregek Urától sikereket hoznak az életünkbe, olyan sikereket, amin a világ csak ámul és bámul, hogyan jönnek ezek elő. Garantált nekünk a Bibliában, hogy ebben a mai világban is minden nehézségen és akadályon át tudunk menni, mert az *áttörések Istene* megy elöl az utunkon, és megcselekszi ezeket.

Óriási változások jöhetnek így az életünkben, ha ezt látjuk és hisszük, és kitartunk benne. Hatalmas változások jöhetnek az életünkben, és ezeknek jönniük is kell! Sokunk jelenlegi helyzete olyan, hogy azt mondjuk: Uram, ha Te nem cselekszed meg, akkor biztos nem lesz sehogy sem! – és kitartunk hitben, hogy az megvan nekünk, mert megkértük. Az Úr eskütétele ott ragyog felettünk, ezért úgy látjuk azt, hogy megvan nekünk. Ez bátorít minket ebben. Isten milyen hatalmas dolgokat tud cselekedni!

Visszamegyünk Ésaiás próféta könyvére, ahol bemutatja, hogy az *Úr kenete mire képes* az életünkben, milyen hatalmas fordulatokat, milyen változásokat képes hozni, hogy soha ne adjuk fel, mert a mi reménységünk egy *élő reménység*, a mi hitünk egy *élő hit*. Nekünk ez olyan, mintha már meg lenne, mert belül van egy tanúbizonyosság-tevőnk, a drága Szent Szellem.

Ez egy jövendölés a Messiásról. Itt Isten megmutatja, hogy amikor elküldi a Messiást, Ő mit fog majd cselekedni az életünkben. Nagyon tanulságos három vers, amit aztán Jézus is felolvasson, amikor bekerül a felkenetésébe, ezzel nyitja meg a szolgálatát. A templomban Ő maga olvassa fel Ésaiás tekerceit. Ez az a rész, ahova lapoz Ésaiás könyvében, és olvassa fel saját magáról.

ÉSAIÁS 61,1–3.

1. Az Úr Isten Szelleme van énrajtam azért, mert föl kent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömhírt mondjak; elküldött, hogy meggyógyítsam a megtört szívűeket, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek, és a megkötözötteknek megoldást;

Ez az Ő felkenetésében van, másként nem lehet. Isten cselekszi ezeket. Hogy kente fel? Egy felsorolás indul, és nézd meg, hogy az Úr senkiről nem feledkezett meg, a szegényekkel kezd. A *szegényeknek* az örömhír az, hogy nem kell szegénynek lenned, mert a megváltásban, ebben az üdvözítésben ez elvégeztetett! Neked van örök vigasztalásod, van reménységed, és ez a szegénység, ez az átok megszűnik az életed felett. Ezzel kezd – valami gyönyörű –, hogy a szegényeknek örömhírt mondjak.

Elküldött, hogy meggyógyítsam a *megtört szívűeket*, akik összetörtek, akik csalódtak, akiket veszteségek értek. Azért jöttem, hogy őket meggyógyítsam. A legtöbb betegség különben

a bensőből indul, hogy történik valami az ember életében, a lelkében megsérül, és elkezd olyan dolgokon gondolkodni, újra és újra megéli azt a veszteséget, vagy azt a bajt.

Így jön elő a legtöbb *betegség*, a megtört szívből fakadva, de az Úr gondolt rájuk. Azt mondja, hogy a megtört szíveket meggyógyítsam, ezért van ez a kenet rajtam. Ez is egy óriási változás. Hatalmas áttörést hoz. Betegen élt le valaki tíz-húsz évet az életéből, és jön a gyógyító Úr Jézus, és *meggyógyítja* az illetőt egy szempillantásban, és átadja gyógyultan a családjának. Egy szempillantás műve, az áttörések Istene cselekszi ezeket, áttöréseket hoz az életünkbe.

Hogy a *foglyoknak szabadulást* hirdessek, akik különböző szenvedélybetegségekből voltak, vagy ilyen és olyan dolgok fogságában éltek az életüket. Rossz családi kapcsolatok lehetnek ezek, bármilyen fogság az életedben, ami fogságban tart. Azt mondja Jézus, hogy az én *kenetem szabadulást hoz*.

Micsoda áttörés ez, amikor a különböző *bilincsek lepattannak* az életünkről! Hatalmas áttörések ezek, az Ő kenete végzi ezt el, hogy a foglyoknak szabadulást hoz, és a megkötözötteknek megoldást. Nem lehet az ember úgy gúzsba kötve, hogy az Úr azt ne mondaná, hogy mától ez másként van, és *szabaddá tesz* téged. Felszabadítja ezeket a foglyokat és a megkötözötteket.

ÉSAIÁS 61,1–3.

2. Hogy hirdessem az Úr jókedvének esztendejét, és Istenünk bosszúállása napját; megvigasztaljak minden gyászolót;

Elhív minket arra, hogy ezt hirdessük. Hirdessük az Úr *jókedvének esztendejét*, az Ő bosszúállása napját, vigasztaljunk minden gyászolót. A gyászolóknak jött *vigasztalást hozni* ez a kenet. Micsoda áttörés az a világ számára, hogy rajtunk nem gyászt látnak, amikor a szeretteink eltávoznak. Mit látnak helyette?

3. Hogy adjak Sion gyászolóinak ékességet a hamu helyett, örömmel kenetét a gyász helyett, dicsőségnek palástját a csüggedt szellem helyett, hogy megigazultság fáinak neveztesse nek, az Úr plántáinak, az Ő dicsőségére!

Ahelyett, hogy mi hamuban járnánk, amikor gyászolni kellene, bennünk egy olyan *reménység ébred*, hogy tudjuk, hogy akik elköltöztek, és tőlünk eltávoztak, azok egy ékességben vannak. Azt mondja az Úr: én ezt az *ékességet* adom rájuk, hadd lássa meg a világ, hogy ők mások. Ez micsoda áttörés az életünkben, amikor nem gyászszal, és fekete ruhába öltözve járunk egy évet, hogyha a szeretteink eltávoznak, hanem látják rajtunk ezt az ékességet a hamu helyett.

Ehhez a hamut *oda kell adni* az Úrnak. Uram, itt van minden szomorúságom, itt van minden gyász, itt van minden fájdalommal evvel kapcsolatban, itt van minden hiány, amit a szívemben érzek, hogy az én szeretettem eltávozott innen. Mert valljuk be, hogy hiányoznak nekünk! Azt mondja az Úr, ha ezt a gyászt nekem odaadtad, akkor én ezt elvittem, és a hamu helyett adok neked ékességet.

Úgy fogsz ragyogni, ahogy a te szeretetted odafent a mennyben, abban az ékességben van. Meg tudja adni az Úr ezt az örömet, a mennyei, fenséges dimenziók átélését tudja közölni a szíveddel, és az egybeszerkesztettség is megmarad. Tudod, hogy nem vesztetted el őt, hanem ő itt van veled a szívedben, míg odaát van az Úrral és ünnepel. Ezt csak az Úr tudja megtenni!

Egyszerűen *nincs gyász* az életünkben, mert Ő azt mondja, hogy azt a *hamut add nekem*, és *adok helyette ékességet* az életedre! Micsoda áttörés ez, az áttörések Istene cselekszi ezt! Hatalmas változásokat hoz, hatalmas változások ezek. *Örömmel kenetét* adja a gyász helyett.

Hogy van az, hogy mi tudunk örülni a legnagyobb bánatunk közepette is? Úgy, hogy az Úr ezt elvégzi, mert megígérte és felesküdt rá. Örömmel kenetét adja nekünk a gyász helyett. Vannak könnyeink, és nem titkoljuk, hogy néha belénk hasít ez a fájdalmas érzés, hogy itt őket többet nem látjuk. És vennénk a telefont, hogy beszéljünk velük, és akkor vesszük észre, hogy hiszen ők már odaát vannak, és nekünk már egy másik telefonkapcsolatunk van a Szent Szellem által.

De azt mondja az Úr, hogy én odaadom neked a *dicsőség palástját*, ragyogjál! Miközben ezeken átmész, a gyász helyett örömmel kenetét adom neked. Odaadom neked az örömmel kenetét! – mondja az Úr. Ezt az Ő nagy kegyelméből teszi. Azt mondja, hogy a dicsőségnek palástjába öltöztetlek be a csüggedt szellem helyett. *Ne csüggedj* – mondja az Úr.

Ne csüggedj, amikor át kell menni ezeken a nehéz helyeken – mondja az Úr –, az *örömmel palástjába* öltöztetlek téged. Hadd tudjál akkor is örülni, amikor szemlátomást semmi okod nincs rá. Láss a világ, hogy örülsz, hogy örömed van! Hadd lássa meg a világ, hogy én mennyire szeretlek téged! Ez az a kenet, ami ezt elvégzi.

Micsoda áttörő változások! Áttörő változások jönnek az életünkben azáltal, hogy ez a kenet él és működik az életünkben. Óriási dolog ez! A megigazultság fájává tesz minket az Úr. *Elplántál* minket, és utána garantálja, hogy az Ő plántájaként a *megigazultság gyümölcseit* fogod teremni.

Mindez ebben a három versben található, mert az Úr szerelmesének fogadott és elplántált, hogy gyümölcsöt teremhess az Ő dicsőségére. Úgyhogy nem gyümölcstelenül éljük itt ezt a gyönyörű életünket, hanem arra rendelt, hogy az Úr plántájaként *észrevegyék* mások, hogy hopp, ezek *más fák!* Ezek olyan fák, aminek a gyümölcsei kívánatosak. Ezek kívánatos gyümölcsök! A megigazultság gyümölcsei vannak ezeken a plántákon, mert az Úr plántái ők.

És azzal zárja, hogy mindezt az Ő dicsőségére. Hogy dicsekedhessen velünk az Úr: íme, ők az enyéim! Ezeket én cselekszem, hadd örvendezzenek, ne gyászoljanak! Ne lankadjanak. Ne csüggedjenek. Ne megtört szívvel éljék az életüket. Legyenek ők teljesek! Legyenek ők örömben! Legyenek ők ékességben! Legyenek ők a dicsőség palástjában – mondja az Úr. Ez az Ő szerelme.

És mi, akik ezt felöltjük magunkra, valóban tudunk benne járni, mert az Úr felesküdt rá. Esküt tett rá, hogy ez megélhető, megtapasztalható. Ebben az örömben élhetsz minden percben, akkor is, ha szemlátomást nincsen semmi okod rá. Most miért van ilyen *jó kedved?* – kérdik tőled.

Nekem nem azért van jó kedvem – mondod ilyenkor –, mert történt velem valami jó, hanem én ebben az *örömben élek szüntelen!* Ez az öröm a megigazultság királyságának a része, ez benne van a szívemben, és te ezt látod, hogy Isten országa megigazultság, békesség és öröm a Szent Szellem által.

Ezt az örömet én hordozom magamban. Ezt az örömet ki tudom úgy árasztani, hogy téged is megérintsen. Ezt a békességet ki tudom úgy árasztani, hogy téged is megérintsen. Ebből a megigazultságból kóstolót kapsz, mert ezek a gyümölcsök a *megigazultság gyümölcsei* az életemben.

És akkor a világ látni fogja, hogy az Úr tud büszkélkedni. Hogy az Úr tud az Ő dicsőségére venni gyümölcsöt erről a fáról, ahol téged elplántált. Dicsőség legyen a magasságban! Ezek az áttörések, amiket ad nekünk, és megtanít minket arra, hogy ez hogy és mint van. Ezt ma

mindenképpen el kellett mondanom, mert az Úr üzenete nektek, hogy ez élhető valóság. Meg lehet élni ezt, ahogy Jézus mondja.

JÁNOS 7,37–38.

37. ... Ha valaki szomjúhozik jöjjön énhozzám, és igyék.

38. Aki hisz énbenem, amint az Írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.

Szomjúhozik ez a világ! A mi dolgunk, hogy hívjuk őket és mondjuk, hogy van egy Jézus, akihez jöhatsz, nála van bőséggel az *élet vizéből*, és te is ihatsz belőle. *Micsoda meghívás!* Mondja egy helyen az Ige, hogy *ingyen* van ez a víz. Éσαιás mondja, hogy nem pénzért van, gyertek, vegyetek, és ingyen. Gyertek, igyatok! Az Írás már említi ezt. Folyamok. Jézus nem azt mondta, hogy csörgedeznek a patakok, hanem folyamokról beszél. Élő víz folyamairól.

Most szeretném megkérdezni, hogy emlékszel-e arra, hogy Dávid mit írt, amikor a győzelmét aratta? Hogy az ő keze által az Úr sebes folyamokként győzte le az ellenséget. Megadta neki Isten azt a megtapasztalást, hogy milyen az, amikor mi újjászületett keresztény létünkre tudunk a Szellemmel úgy együttműködni, hogy ezek a *folyamok áradjanak* a világra, hogy áradjanak a kiszáradottra, hogy áradjanak a pusztára, ahova csak szükséges.

Ezek innen *belülről áradnak*, nekünk, akik ebben a jobb szövetségben vagyunk. Ezek a vizek tudnak szelíd vizek lenni. Amikor valaki *szomjúhozik*, akkor nyilván nem olyan elsodró erővel jön, hogy elsodorja azt is, aki iszik, akkor *szelíd vizek* jönnek. De innen, belülről jönnek folyamokként.

Amikor jön az *ellenség*, akkor ezek a folyamok felerősödnek, és egyszerűen egy lendületet, egy *hatalmas sodrást* vesznek. Ezért mondja az Ige az igaznak buzgósgósgos könyörgését, amikor buzgón imádkozunk, akkor ezek a folyamok elkezdenek nagyobb erővel, nagyobb áradással kiömleni a világra. Ennek a víznek van sodrása, *elsodorja*, ami az útjába kerül, ahogy Baál-Perazimnál elsodorta az ellenséget, nyoma nem maradt, úgy elsöpörte.

Ezek a folyamok itt vannak benned. Itt vannak benned! Ahelyett, hogy panaszkodnánk, hogy mit csinált a szomszéd, mit tett, a munkahelyemen ez volt, tanuld meg ezeket a *folyamokat munkába állítani*, hogy hadd áradjanak, hadd folyjanak! Tudja az Úr, hogy merre kell menniük és mi a dolguk, és hogy mire készül az ellenség. Ezeket a folyamokat tanuld meg *kiárasztani* magadból!

Jézus mondja, hogy annak, aki hisz bennem, annak *vízfolyamok ömlenek* a belsejéből. Ömlenek! Amikor árvíz van, az az áradó, sodró víz mindent elsodor, ami az útjába kerül. Nem állhat meg előtted az ellenség! Ennek a víznek sodrása van, és meg fogod tapasztalni ezt a Baál-Perazim *győzelmet* az életedben, amiről Dávid ír, hogy elsöpri az ellenséget. Lásd ezt!

Látnod kell, hogy mit adott neked az Úr, és hogyan lehet élni vele! Az imádságokban buzgó legyél! Ne hagyd magad, hogy a körülmények uralkodjanak feletted! *Te uralkodjál* felettük, és használd azt, ami neked adatott, és ezek a vízfolyamok el fogják végezni! Ezek a vízfolyamok elvégzik.

Mondtad, hogy már imádkoztál. Igen, és akkor úgy szólt az imád, hogy ja, nekem már mennem kell, és most nem is tudok bemenni imakörre, mert más dolgom van, és jövő héten sem leszek ott, mert nem érek rá! Jó. És otthon? Otthon sem érek rá. Eltelnek a hetek, és elő sem veszed, ami benned van, hogy élj vele! Elő sem veszed, és közben várod, hogy jöjjön a segítség!

A segítség pedig benned van, és *működtetni* kellene, együttműködni vele, és előhozni azokat a folyamatokat, és még inkább rázúdítani az ellenségre. Ha az Úr láttat veled valamit, akkor abba az irányba kellene mennie annak az imádságnak, és gyúrni azt a dolgot, és együttműködni az Úrral, és prófétálni az Igét, amire az Úr felesküdt.

Miközben jönnek a folyamatok, hoz az Úr egy Igét, hogy *kimondjad* abban a folyamban. Abban a folyamban az az *Ige uralkodik*, amit akkor ott kimondasz. Óriási dolog ez! Ami nekünk adatott, képes arra, hogy elsöpörje az ellenséget, nem vehet uralmat fölötted! Ez a *győzelem* már nekünk adatott!

János levelére megyünk, két Ige párhuzamosan, az 1János 4-ben, és az 1János 5-ben. Azért paralel Igék, mert kiegészítik egymást, és amit az egyik helyen nem mond el az Ige, azt elmondja a másikon, de karöltve járnak. A győzelmünkről szól.

1JÁNOS 4,4.

4. Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat; mert nagyobb Ő, aki bennetek van, mint az, aki e világban van.

Tudod-e, mit jelent Istentől lenni? Istentől *megszületni*. Itt vagyok a világban, de honnan vagyok? Istentől. Nem csak úgy vagyok a világban, hanem Istentől vagyok itt. Na, ehhez mit szölsz ellenség? Én Istentől vagyok. Ez valami *hatalmas dolog*! Meditálj rajta!

Az egyik kedvenc versem az Ésaías 54,17, hogy egy ellened készült fegyver sem lesz jószerencsés, de ezt tedd hozzá, mert itt a győzelmed le van írva múlt időben. Azt mondja, hogy: „ti az Istentől vagytok fiacskáim”, és „legyőztétek azokat”. És akkor megnézed, hogy „legyőztétek”, és én meg itt benne vergődök.

Uram, hogy van ez, hogy múlt időben írja az Írás, hogy legyőztétek azokat? De Uram, nem így néz ki a helyzet! Nos, figyelj tovább! Mert *nagyobb Ő*, aki bennetek van, és itt lakozik belül valaki. Itt belül, a szellemünkben. Nagyobb Ő, és ez a Szent Szellem, aki hozza a folyamatokat, aki hozza ezt a sodrást, hozza ezt a lendületet egy óriási sodrással, és amit kell, *elsöpör*. Benned lakozik.

Nagyobb Ő, aki bennetek van, mint az, aki a világban van, aki piszkálgat téged. Aki piszkálgat, aki hozza az akadályokat, meg *megpróbálja a hitedet*. Tudd meg, hogy aki benned van, az a *nagyobb*, és ezért *legyőztétek* azokat. Milyen furcsán tekint az Úr erre! Ki meri jelenteni, hogy ez a győzelem a tied, ez megvan neked!

Úgy veszi az Úr, hogy legyőzted azokat. Mit lehet mondani erre? Csak azt, hogy ámen. Olvastuk, hogy felesküdt az Igéjére. Ha Ő így mondja, akkor ámen, az én *győzelem* az megvan nekem, mert legyőztem azokat! És ki is jelentheted bátran ez alapján!

1JÁNOS 5,4.

4. Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.

Hányan születettek itt meg Istentől? Akik újonnan születünk, mindannyian. Mindaz, aki *Istentől született*, és ami. Te és az Ő Igéje, és mindaz, ami az Istentől származik ki. Ami az Istentől származik, ami az Istentől születik, arról azt írja, hogy az *legyőzi a világot*. Itt jelenben írja, egy folyamatos jelen.

Állandó győzelmet garantál neked, ha Istentől születél, akkor állandó, és folytonos, és szüntelen győzelmekben járhatsz. Engedd ezt a szívedhez, nem győzhet az ellenség feletted!

Győztes vagy benne! És az a győzelem – folytatja –, amely legyőzte a világot, most már megint múlt időben vagyunk. Isten, aki a kezdettől a végéig mindent egyszerre lát, és ott van.

Tehát Isten nem emlékszik, hogy mi történt tegnap, Ő ott van mindenhol a jelenben. Felfoghatatlan, hogyan teszi, de így van. Tehát Ő úgy hivatkozik erre, hogy az a győzelem, ami legyőzte a világot, és mindazt, ami a világban van. A betegség, a fájdalom, a gonoszság, a háborúk, a gyűlölködések, a faji megkülönböztetés, mindaz, ami a világban van.

Ha hallgatód a híreket, csak rosszat hallasz. Azt nem fogod hallani, hogy tegnap valaki meggyógyult, az nem hír, vagy valaki újjászületett, az se hír. Csak az a hír, ha valami rossz történt, és akkor ezt fűjják szüntelenül. Ne hallgasd annyit a híradót meg a híreket, hanem gondolkodj ezen: az a győzelem, ami legyőzte a világot, és azt is, amivel most éppen *megmérettetésben* vagy, azt is *legyőzte*.

Mi az, Uram? Hadd halljam! A *mi hitünk* – mondja. Az a hit, ami benned megszületett, azt mondja az Úr, hogy garantált, hogy *az győzelmet hoz* neked. A mi hitünk – és a hitünk Istentől született. Megszületett bennünk ez a hit, és ha *használjuk*, növekszik ez a hit. Növekszik ez a hit. Vagyis a hitünk egy végtelenül fontos dolog az Úrnál.

Egy *kép*, hogy van ez a győzelem. Azt mondja az Úr, hogy te már legyőzted azokat. Egy dolgot biztosan látnod kell még ehhez. Hogy történt ez, hogy az Úr harcolt Dávidért, és az ellenségéből semmi nem maradt?

Az Isten elküldte Jézust, és Jézus legyőzte az ellenséget. *Múlt időben*, mert kétezer évvel ezelőtt, ahogy megtörtént, úgy megvan ez a győzelem. Az a győzelem, amit Jézus aratott, az úgy van felírva a mennyben, hogy a te *neved mellé írták azt a győzelmet*. Hogy kétezer évvel ezelőtt a kereszten Jézus a bűneidért megfizette az árat, mivel a te bűneid voltak rajta, és legyőzte az ellenséget.

Ez a győzelem, amit Jézus ott aratott – ezért meri írni a Biblia múlt időben –, a neved mellé van *jóváírva*. Ugyanis Jézusnak nincs szüksége a győzelemre, Ő fönt van a mennyben. Ő soha egyetlenegy bűnt nem követett el. Jézus soha egyetlenegy bűnt azokból el nem követett. Ő egyszerre csak megjelent testben, az örökkön örökké élő Ige, és ahogy megjelent testben, az Atya ráterhelte a bűneinket. Rá terhelte.

Az, hogy *eltöröltettek a te bűneid*, az egy első osztályos szöveg. Amikor bemegyünk az iskolába, az első osztályban másképp tanítják a matekot, mint ötödikben. Amikor az ember felsős lesz, akkor sokkal inkább bonyolultabbá válik a matek.

Ez ugyanígy van, amikor bejön valaki először, azt mondjuk neki, hogy eltörölte Isten a bűneidet. De az nem azt jelenti, hogy Isten egy napig haragudott, aztán azt mondta, hogy jó, most már nem haragszom rád! Most már megbocsátottam neked, mert bejöttél a gyülekezetbe. Hát szó nincs róla! Isten az igazságos voltát vesztette volna el, hogyha elnézi a bűnt bárkinek is.

Isten nem elnézte a bűneinket, hanem fogta, és *ráterhelte a Bárányra*, akit Ő hozott, az áldozati bárányra ráhelyezte. Ő, aki soha egy bűnt sem követett el. A mi bűneinket, mindazt, amit te tettél, én tettem, és a bűn természetét rátette Jézusra, a szeplőtelenre. Ráhelyezte, és megbüntette, ott, azon a helyen teljesen leszámolt a bűnnel, ott, a Megváltóban.

Sújtotta Őt minden bűnünkkel, és a bűn büntetésével, ez mind Őt terhelte. És amikor a bűnnek már nem volt több követelése, minden bűnünk *Jézusra lett helyezve*, és Ő szenvedte meg ezeknek a bűnöknek az árat, mintha ő követte volna el azokat. És Ő ment el arra a helyre, ahova nekünk kellett volna elmennünk a mi bűneink miatt.

Akkor azt mondta Isten, hogy a bűnnek nincs több követelése, most *eltörölöm a törvényt*, mert már nincs több követelése a bűnnek. És akkor eltehetette a törvényt az útból, és azt mondta, hogy most *előhozom az új teremtést!*

De az a szenvedés, az a halál, és az a győzelem, amit ebben az új teremtésben előhozott Isten, azt mondja, hogy ezt annak a *javára írom*, akinek a *bűneiért az én Fiam meghalt*. És a javadra írta, mintha te szenvedtél volna, mintha te mentél volna le a pokolba, mintha te győzted volna le az ellenséget! Itt van a *te győzelmed*, múlt időben, ezért győzted le azokat!

Isten, amikor *előhozta Jézust* a halálból az új teremtésben, *előhozott téged is*, aki hiszel az új teremtésben. A mennyben *fel van írva* a nevednél ez a *győzelem*, hogy legyőzted az ellenséget. És ha ezt meglátod, *ez kétezer évvel ezelőtt* így lett elvégezve. *A te képviselődben* jött Jézus, és ma Jézus *képvisel téged* a mennyben.

Igaz, hogy neki adatott minden hatalom, de ezt a *hatalmat* abban a pillanatban *átadta*, ahogy felvitetett. Azt mondta, hogy *menjete* ebben a névben és *uralkodjatok*, és jelentsétek ki ezt a *győzelmeteket!* Uralkodjatok az ellenség felett, és uralkodjatok a bűn felett! A bűn tirajtatok többé nem uralkodik, ti uralkodjatok a bűn és a kísértés felett, és a gonosz minden szándéka felett!

Tanuljátok meg kiárasztani ezt a hatalmas folyamat, ami bennetek van! El tudja söpörni az ellenséget. Ez a győzelem már a tied, ezért mondja a Biblia, hogy legyőztétek azokat, mert Jézus ott téged képviselve tette ezt a te bűneiddel, és a te gonoszságaiddal, és a te elégtelenegeiddel, és a te gyarlóságaiddal. Mindaz, ami veled kapcsolatban kárhozatra méltó volt, és amit Istennek kárhozzatnia kellett volna, azt Jézusra helyezte.

Ez a mi *hatalmas megváltásunk*. Ebben van az, hogy te legyőzted, Jézusban győzted le, és Jézusban támadtál fel, és Jézusban van az új életed. Így láthatod meg ezeket a dicsőséges győzelmeket, ha ezt megérted. Ha Jézus nevét kiejted, ez a győzelem ott áll, és uralkodik, és járhatsz benne. Teljes győzelem az ellenség felett.

Jelentsd ki: *teljes győzelmet vettem az ellenség felett! Ámen*. Teljes győzelmet vettem az ellenség felett! Mert a Baál-Perázim Istenét szólítom az életemben. Baál-Perázim Istenét szólítom az életemben. Mert Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Ha akkor megcselekedte, akkor most mennyivel inkább *megcselekszi* az életemben, hogy valóra váltsa azt, amit elvégzett! Erről van szó, most valóra váltjuk azt, amit akkor elvégzett.

A győzelmeinket készpénzre váltjuk. Megélhetjük, járhatunk benne. Készpénzre váltjuk, mert minden adósságunk ki lett fizetve. Minden adósságunk ki lett fizetve. Ezek a folyamatok beömlenek az életünkbe, a *világ gazdagságának* folyamatai beömlenek az életünkbe. Egyszerűen *jön hozzánk* a világ gazdagsága. Meg van írva.

Nem akarja az Úr, hogy szűkölködj, és más, aki gyűjtögetett, neked gyűjtögetett. A *világ gyűjtöget* és szorgoskodik, és nem tudja, hogy kinek gyűjtöget. *Neked gyűjtöget* – így van megírva. Erre is felesküdt az Úr, úgyhogy ezeket meg fogjuk látni, annak fogja odaadni, akinek nem ragadós a keze.

Ha megengeded, hogy ez *átfolyjon* rajtad, akkor fog még hozni, és *fog még hozni*, és fog még hozni, *ha el tudod engedni*. Mert ezt nem neked adja, hanem arra adja, hogy *tovább folyjon*. Az állóvizek poshadt vizek! Amikor elindul ez a mozgás, ez a *körforgás*, hogy hozza, te vetsz és aratsz, vetsz és aratsz, és ahogy folyik hozzád ez a százsoros és az ezerszeres, azt el tudod engedni.

Nem viszed be a bankba, hanem el tudod engedni, és be tudod vetni abba a földbe, ahova az Úr mutatja, akkor megint jön hozzád, és jön a növekedés, és jön a növekedés. Akinek nem ragadós a keze, annak fog jönni. Úgyhogy jelentsd ki, hogy az én kezem, Uram, a Szent Szellem kenetében elvégzi ezt a hatalmas munkát!

Jelentsd ki, hogy kész vagyok, Uram, hogy a *világ gazdagsága jön hozzám*, tegyél próbára engem! *Tegyél próbára* engem, a világ gazdagsága oda kerül, ahova Te rendeled! Kezdd el kicsiben! Kezdjél vetni és aratni! Kezdjél vetni!

Nézd meg az *örömet*, ami akkor van, amikor *tudsz adni* még, és még tudsz adni hozzá, és megint jön hozzád, és tudsz adni belőle. Fantasztikus öröm! Ezt az életet rendelte el az Úr neked. Állj fel, és mondd, hogy Uram, itt vagyok erre! Állj fel, és jelentsd ki, hogy itt vagyok erre! Az Atya, aki bennem van, az Atya, aki bennem lakozik, Ő cselekszi meg mindezeket, a Jézus nevében.

Izgatottá vált-e a szíved arra, hogy ez valóság? Hogy ez az élet, hogy ezt Jézus megszerezte nekünk? Ebben élhetünk, ebben mozoghatunk, ez a mi örökségünk. Emeljük fel a kezünket, és kezdjük szeretni Istent! Kezdjük szeretni! Áldjuk Őt meg! Magasztaljuk Őt! Dicsérjük Őt! Mert olyan *ragyogást* fog hozni az életünkre, amiről nem is gondolkodtál még. Amit nem is láttál még.

Elkezdjük az Urat dicsérni és magasztalni. A fájdalmak múlnak el, mert Ő szeret benneteket, azért végzi ezeket. Ő szeret benneteket.

Emeld fel a kezed: *Uram, itt a kezem, az én kezem nem ragadós. Amit adsz nekem, elvetem, és Te a százszorosát visszajuttatod hozzám. Ahogy vetek és aratok, ezt újra felajánlom a Te munkáidra!*

Jelentkezz az Úrnál! *Jelentkezz* az Úrnál erre a munkára, mert az Úr várja az övéit, és várja az imádóit, és várja azokat, akik tiszta szívűek! Ő a szívek és vesék vizsgálója, ugye? Ő látja a szívedet, hogy tisztán állsz előtte, és ha elkezded a *vetést*, kizárt, hogy valaha szűkölködni fogsz! Bőség jön hozzád. Köszönd meg ezt Neki!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.